

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(102)

12. posiedzenie
Komisji Ustawodawstwa
i Praworządności
w dniu 30 stycznia 2002 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie wniosku zgłoszonego podczas obrad plenarnych nad projektem uchwały Senatu w 20. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego

(Początek posiedzenia o godzinie 13 minut 28)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca Teresa Liszcz)

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Otwieram posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności poświęcone rozpatrzeniu poprawki do projektu uchwały związanej z 20. rocznicą wprowadzenia stanu wojennego, zgłoszonej przez panią senator Zdzisławę Janowską.

Bardzo proszę panią senator o krótkie uzasadnienie intencji tej poprawki, następnie przeprowadzimy krótką dyskusję, a potem odbędzie się głosowanie.

Senator Zdzisława Janowska:

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Tak jak w czasie posiedzenia Senatu starałam się uzasadnić, dlaczego pragnę zgłosić poprawkę, powtórzę, że chodzi mi o to, ażeby ta uchwała została przyjęta. A będzie miała większą szansę przyjęcia, jeśli będzie uwzględniała dodatkowo inne zdanie, które dla wielu osób będzie bardziej czytelne. Dlatego proponuję, żeby rozszerzyć drugie zdanie projektu uchwały. Pierwsze zdanie pozostaje bez zmian, trzecie zdanie pozostaje bez zmian, a drugie zdanie jest rozszerzone. Może przeczytam całe to drugie zdanie. Brzmi ono następująco: Tamte bolesne dni pozostaną w pamięci dla wielu próbą zdławienia społecznego zrywu ku niepodległości, wolności i demokracji, a dla innych, z perspektywy czasu, są oceniane jako... – tutaj zgłaszam jeszcze autopoprawkę, żeby słowo „smutna” zastąpić słowem „trudna” – ...trudna konieczność wyboru mniejszego zła. I dalej: Senat RP wyraża uznanie wszystkim tym, którzy nie tracąc nadziei, kontynuowali szlachetną walkę o należne prawa Narodu do samostanowienia oraz elementarne prawa człowieka do życia w prawdzie i wolności.

Takie jest brzmienie, taki jest sens tej poprawki. Mam nadzieję, że uchwała tej treści zostanie przegłosowana. Dziękuję.

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Dziękuję.

Kto z państwa pragnie zabrać głos?

(Senator Andrzej Jaeschke: Czy można, Pani Przewodnicząca?)

Bardzo proszę.

Senator Andrzej Jaeschke:

Proponuję poprawki stylistyczne: Tamte bolesne dni pozostaną w pamięci wielu... W pamięci wielu ludzi.

(*Głos z sali: W pamięci dla wielu.*)

Dla?

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Nie, nie. Pan senator, rozumiem, proponuje „wielu”, bez „dla”. Miałam taką samą propozycję.

Senator Andrzej Jaeschke:

Tak, w pamięci wielu, czyli wielu osób: ...jako próba zdławienia społecznego zrywu ku niepodległości, wolności i demokracji, a dla innych... – tu proponuję taką samą zmianę – ...jako trudna konieczność wyboru mniejszego zła. Proponuję też, żeby nie powtarzać „z perspektywy czasu”, bo to wiadomo, i żeby to zdanie było bardziej zwarte. A sens, wydaje mi się, jest taki sam. Nie chodzi o zmianę treści, tylko o jej skondensowanie. Taką mam propozycję. Zdanie to brzmiałoby ostatecznie następująco: Tamte bolesne dni pozostaną w pamięci wielu jako próba zdławienia społecznego zrywu ku niepodległości, wolności i demokracji, a dla innych – jako trudna konieczność wyboru mniejszego zła.

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Bardzo proszę, Pani Legislator.

**Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Bożena Langner:**

Chciałam zwrócić uwagę, że z formalnego punktu widzenia autopoprawki jest władna dokonać autorka. W protokole należałoby odnotować, że pani senator to zgłasza.

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Właśnie o to chciałam zapytać. Czy pani senator przyjmuje to do swojej poprawki?

(*Senator Andrzej Jaeschke: Ja się nie upieram.*)

Senator Zdzisława Janowska:

Rozumiem kolegę, ale sądzę, że ta „perspektywa czasu” mniej dzieli ludzi, a brak tych słów nadal mógłby dzielić.

(*Senator Andrzej Jaeschke: W takim razie wycofuję tę propozycję.*)

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

(*Senator Andrzej Jaeschke: Nie.*)

Przewodnicząca Teresa Liszcz:

Proszę przeczytać zdanie zaakceptowane przez panią senator, autorkę poprawki, po przyjęciu stylistycznych zmian zaproponowanych przez senatora Jaeschke. Jak ono brzmiało ostatecznie? Bo ja zrozumiałam tak: Tamte bolesne dni pozostaną w pamięci wielu jako próba zdławienia społecznego zrywu ku niepodległości, wolności i demokracji, a w pamięci innych...

(Senator Andrzej Jaeschke: ...a dla innych...)

Myślałam, że może też nawiązać do „w pamięci”.

(Senator Andrzej Jaeschke: To już nie, bo perspektywa czasu, czyli już nie pamięć.)

...a dla innych, z perspektywy czasu, jako trudna konieczność...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

...dla innych są oceniane... – to źle po polsku.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Senator Andrzej Jaeschke: ...a dla innych jako trudna konieczność wyboru mniejszego zła, oczywiście z perspektywy czasu...)

...a dla innych, z perspektywy czasu, jako trudna konieczność wyboru mniejszego zła. Czy tak?

(Głos z sali: Tak.)

Czyli jeszcze raz: Tamte bolesne dni pozostaną w pamięci wielu jako próba zdławienia społecznego zrywu ku niepodległości, wolności i demokracji, a dla innych...

(Głos z sali: Jako próbą?)

Nie, jako próba.

(Głos z sali: Jako próba?)

(Wypowiedzi poza mikrofonem)

Może jeszcze raz, dobrze? Spokojnie. Chodzi o to, żeby było napisane po polsku, niezależnie od treści: Tamte bolesne dni pozostaną w pamięci wielu jako próba zdławienia społecznego zrywu ku niepodległości, wolności i demokracji, a dla innych, z perspektywy czasu, jako trudna konieczność wyboru mniejszego zła.

To ta sama konwencja. Rozumiem, że pani senator się do tego przychyliła i pani senator Koszada też.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pierwsza część zdania się nie zmienia.

To jest jedyna poprawka.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie.

Możemy więc przystąpić do głosowania.

Kto z państwa jest za przyjęciem poprawki pani senator Zdzisławy Janowskiej z autopoprawką dzisiaj tutaj zgłoszoną przez autorkę, proszę podnieść rękę.(5)

Kto z państwa jest przeciwny tej poprawce? (2)

Kto z państwa wstrzymał się od głosu? (1)

Komisja stosunkiem głosów 5 za, 2 przeciw, przy 1 senatorze wstrzymującym się, rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie tej poprawki do projektu uchwały w 20. rocznicę stanu wojennego. Sprawozdawcą pozostaje...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak. I wnosi o skierowanie uchwały, wraz z przyjętą, zarekomendowaną poprawką i z autopoprawką formalną, zreferowaną na posiedzeniu plenarnym przez senator sprawozdawcę, do trzeciego czytania, czyli poddanie pod głosowanie, w dniu dzisiejszym.

(Głos z sali: Czy musimy przegłosować również w całości?)

Nie, drugi raz nie. Dzisiaj tylko ustosunkowujemy się do poprawki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dzisiaj przedmiotem obrad jest tylko poprawka i tylko w tej sprawie się wypowiadamy.

Sprawozdawcą dzisiejszego posiedzenia pozostaje oczywiście pani senator Kurska.

Dziękuję bardzo za przybycie.

Zamykam posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 40)

